

عنوان مقاله:

مقایسه اثرات کودهای نیتروژنه با منشا شیمیایی آلی و بیولوژیک بر عملکرد و اجزاء عملکرد دو رقم سویا

محل انتشار:

دومین همایش ملی مهندسی و مدیریت کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیما جاویدی انارکی - دانش آموخته زراعت و مدرس آموزشکده کشاورزی سمنگان

مهدی عزیزی - دکتری زراعت و عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

زهرا تقی زاده طبری - دانش آموخته زراعت

مسلم صداقت - دانش آموخته زراعت و رئیس اداره آموزش آموزشکده کشاورزی سمنگان

خلاصه مقاله:

به منظور تعیین اثرات کودهای شیمیایی، آلی و بیولوژیکی نیتروژن بر عملکرد و اجزاء عملکرد، ارقام سویا در شرایط آب و هوایی بجنورد، آزمایشی در سال زراعی 1389 در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی بجنورد واقع در روستای ینگه قلعه از توابع شهرستان بجنورد به اجرا درآمد. در این طرح دو رقم سویا هابیت و L17 با شش تیمار کودی شامل: عدم مصرف هر گونه کود با منشا نیتروژن، فقط مصرف باکتری ریزوبیوم، ازت پایه + اوره سرک در مرحله R2 ازت پایه + بذر مال باکتری ریزوبیوم + ازت سرک در مرحله R2 ازت پایه + بذر مال باکتری ریزوبیوم + ازت سرک در مرحله R2 ازت پایه + هیومکس بذر مال + هیومکس سرک در مرحله R2 ازت پایه + هیومکس بذر مال + هیومکس سرک در مرحله R2 به صورت طرح کرت های خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار مورد بررسی قرار گرفتند. فاکتور اصلی ارقام سویا و فاکتور فرعی تیمار های کودی بود. نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد بین ارقام سویا با کاربرد منابع مختلف کودازته اختلاف معنی داری وجود نداشت. در بین صفات اجزای عملکرد بوته با کاربرد تیمارهای کودی، وزن صد دانه و عملکرد اقتصادی به طور بسیار معنی داری افزایش یافت، اما صفات تعداد گره در ساقه اصلی، تعداد غلاف در گره، تعداد دانه در غلاف و تعداد شاخه های فرعی تحت تاثیر تیمار کودی قرار نگرفتند. کمترین عملکرد اقتصادی در تیمار شاهد و رقم هابیت با میانگین 3085 کیلوگرم در هکتار به دست آمد. این میزان با عملکرد حاصل از چهار تیمار کودی دیگر در این رقم اختلاف معنی داری نداشت.

کلمات کلیدی:

گلایسین ماکس، هیومکس، ریزوبیوم، L17، هابیت، وزن صد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357754>

